

Un Planeta, unha saúde. Facendo a paz coa Terra

Manifesto das persoas, organizacións, assembleas e comunidades de distintas partes do Planeta Terra

A pandemia do virus Corona Covid-19 é unha chamada de atención planetaria da Terra á humanidade.

Lémbranos que somos un coa Terra, non estamos separados dela, que non somos os seus donos, donos e conquistadores, nin que somos superiores a outras especies, como o dogma antropocéntrico que nos queren facer crer.

A pandemia lémbranos que violamos os dereitos da Terra e de todas as súas especies pola nosa conta e risco e que sería prudente que considerásemos o coñecemento ancestral e a sabedoría dos pobos indíxenas, gardiáns da Terra ao longo do tempo, cuxos o profundo respecto pola Terra baséase na conciencia da interconectividade de toda a vida. Danar unha peza significa danar a totalidade.

Esta pandemia non é un “desastre natural”, do mesmo xeito que a crise de extinción de especies e os extremos climáticos non son “desastres naturais”. As epidemias de enfermidades emerxentes son antrópicas, causadas por actividades humanas.

A Terra é unha rede de vida interconectada.

A emerxencia sanitaria á que nos enfrontamos como comunidade mundial está relacionada coa emerxencia sanitaria que afronta a Terra: a súa degradación constante, a extinción e desaparición de especies e a emerxencia climática. Cando usamos velenos e pesticidas, como insecticidas e herbicidas para

matar insectos e plantas no modelo industrial da agricultura, provocamos a desertización, contaminamos a auga, o solo, o aire e destruímos a biodiversidade. Os pesticidas están a levar á extinción de especies, incluídos os polinizadores, como vimos no drástico declive das abellas. Cando facemos explotación de metais a ceo aberto empregamos millóns de litros de auga que son esenciais para a vida humana e a natureza.

Cando practicamos a fractura hidráulica ou “*fracking*”, alteramos a conformación xeolóxica e aumentamos o risco sísmico. Cando queimamos o carbono fósil que a terra fosilizou durante 600 millóns de anos, violamos os límites planetarios. Industrializando e globalizando os nosos sistemas alimentarios contribuímos ata o 50% dos gases de efecto invernadoiro e o cambio climático é a consecuencia.

A ciencia infórmanos de que, ao invadir os ecosistemas forestais, destruír as casas das especies e manipular plantas e animais para obter beneficios, creamos as condicións para novas epidemias de enfermidades. Nos últimos 50 anos, xurdiron ata 300 novos patóxenos. Está ben documentado que arredor do 70 por cento dos patóxenos humanos, incluíndo o VIH, o ébola, a gripe, o MERS e o SARS xurdiron cando os ecosistemas forestais foron invadidos e os virus pasaron dos animais aos humanos.

Cando os animais son incorporados ás granxas das fábricas para maximizar os beneficios, xorden e esténdense novas enfermidades como a gripe porcina e a gripe aviar. A agricultura industrial intensiva co uso de pesticidas e sistemas alimentarios industriais orixina enfermidades crónicas non transmisibles como malformacións, cancro, trastornos endócrinos, diabetes, problemas neurolóxicos e infertilidade. Coas infeccións por Covid-19, a morbilidade aumenta drasticamente con estas condicións preexistentes.

Mentres afirmaba alimentar o mundo, a agricultura industrial levou á fame a miles de millóns de seres humanos e este número medra co bloqueo global e a destrución dos medios de subsistencia.

A nosa saúde e a do planeta é unha soa. Respectar os límites do planeta, os límites dos ecosistemas e a integridade das especies é vital para protexer o planeta e a nosa saúde. As solucións ao cambio climático tamén son solucións para evitar novas epidemias de enfermidades. No debate sobre a cuestión do cambio climático non se pode evitar considerar como o modelo tecnolóxico e económico dominante, baseado en combustibles fósiles, non ten en conta a finura dos recursos da Terra. Unha economía mundial baseada no mito do crecemento e o apetito ilimitado polos recursos da Terra está na raíz desta crise sanitaria e futuras.

A resposta holística e integrada á emerxencia sanitaria consiste en facer unha transición do paradigma da agricultura globalizada e do comercio intensivo de combustibles fósiles e produtos químicos, coa súa forte pegada ecolóxica, aos sistemas ecolóxicos locais e biodiversos de produción e distribución de alimentos, para curar a Terra e curámonos como parte da Terra.

O noso compromiso co Día da Terra: Volver á Terra, nas nosas mentes, nas nosas vidas

Durante a crise do Covid-19 e mentres saímos da corentena, necesitamos aprender definitivamente a protexer a Terra, os seus sistemas climáticos, os dereitos e espazos ecolóxicos de varias especies e de varias persoas –indíxenas, nenos, nenas, mozos, mulleres, agricultores/as e traballadores/as–. Para a Terra non hai especies prescindibles, non hai persoas desbotables. Todos pertencemos e formamos parte da Terra.

Para evitar futuras pandemias e fames e un posible escenario de persoas prescindibles, debemos ir máis alá do sistema económico globalizado, industrializado e competitivo, que está a alimentar o cambio climático, empurrando as especies á extinción e estendendo enfermidades que ameazan a vida. A situación deixa espazo para que florezan diversas especies, diversas culturas e diversas economías locais vivas.

Debemos pasar da economía da avaricia e do crecemento ilimitado, da competencia e da violencia, que nos empuxaron a unha crise existencial, a unha “economía de coidados” - para a Terra, para as persoas e para todas as especies vivas.

Debemos reducir a nosa pegada ecolóxica, para deixar unha parte xusta do espazo ecolóxico para outras especies, todos os humanos e as xeracións futuras. Debemos deixar de ver os bens comúns da natureza como “recursos”, abandonar a visión utilitarista, colonial, capitalista e antropocéntrica que nos ensinou a nomear os dons da natureza como “recursos naturais”. Só así podemos reducir conscientemente a nosa pegada ecolóxica: actuar con responsabilidade como os antepasados do futuro.

A emerxencia sanitaria e o peche demostraron que cando hai vontade política podemos desglobalarnos. Fagamos permanente esta desglobalización da economía e localicemos a produción segundo a filosofía de Gandhi de “*Swadeshi*” (baseada nos principios de autogoberno e autosuficiencia). Como mostra a pandemia, son as comunidades alimentarias locais as que poden proporcionar e distribuír alimentos regularmente, mentres as cadeas alimentarias globalizadas, nalgunhas partes do mundo, colapsaron e incluso especularon co aumento dos prezos dos alimentos.

Ao contrario do que se nos fai crer, non é a globalización a que protexe ás persoas contra as fame, que produce e agrava, senón a soberanía alimentaria dos pobos, na que as persoas a nivel comunitario teñen dereito a producir, elixir e consumir adecuadamente, alimentos saudables e nutritivos, segundo acordos de prezo xusto para a produción e intercambio local. Os futuros sistemas alimentarios teñen que basearse na soberanía das sementes e na soberanía alimentaria, nas economías circulares locais que devolven á terra e coa garantía de prezos xustos aos produtores.

A mente mecanicista que domina as nosas sociedades crea beneficios corporativos e persoais a través da extracción e manipulación. As corporacións e multimillonarios que coas súas accións declararon a guerra á Terra e crearon as múltiples crises do mundo están preparándose para a intensificación da agricultura industrializada a través da dixitalización e da intelixencia artificial. Imaxinan un futuro da agricultura sen agricultores e un futuro de falsos alimentos producidos nos laboratorios. Estes eventos afondarán a crise ecolóxica, destruindo a biodiversidade e aumentando a nosa separación da Terra.

A comida é a rede da vida e facer as paces coa Terra comeza coa comida. Volvemos á Terra cando coidamos o solo e a biodiversidade. Lembramos que somos

humanos porque somos do “humus”, do solo. Só as nosas mentes, corazóns e mans traballando xunto coa Terra, como parte integral da súa creatividade, poden curar a Terra, proporcionándonos a nós e a todas as outras especies alimentos saudables.

Como nos ensinou a nosa experiencia xunto con outras organizacións e redes de sensibilización na Terra para a liberdade de sementes e a liberdade de alimentos, a biodiversidade, os sistemas alimentarios agroecolóxicos e orgánicos locais rexeneran o solo, a auga e a biodiversidade e proporcionan alimentos saudables. Para todos e fortalecen a inmunity humana sistema. A riqueza da biodiversidade nos nosos bosques, hortas, alimentos e o propio microbioma intestinal conecta o planeta e as súas diversas especies, incluídos os humanos. Así, a saúde convértese no fío condutor, como a enfermidade de Coronavirus, hoxe móstranos con tanta claridade.

A guerra contra a Terra é unha guerra contra o futuro da humanidade

Todas as emerxencias que ameazan a vida nos nosos tempos están enraizadas nunha visión mecanicista, militarista e patriarcal do mundo, na que os humanos están separados da natureza, como amos da Terra que poden posuír, manipular e

controlar outras especies como obxectos para beneficio. Tamén está enraizado nun modelo económico que ve os límites ecolóxicos e éticos como obstáculos a eliminar no interese do beneficio e do poder corporativo desenfreado.

As predicións científicas indican que se non detemos esta guerra antropoxénica contra a Terra e as súas especies, pronto destruiremos as condicións que permitiron aos humanos evolucionar e sobrevivir. A avaricia humana, a soberbia e a irresponsabilidade lévanos á seguinte pandemia e, finalmente, á extinción.

A Terra reflicte o que somos. Móstranos a súa interconexión e chámamos a comezar a recoñecer as súas diversas intelixencias viventes: na rede trófica do solo, nas plantas e nos animais e nos nosos alimentos.

A Terra enviou un diminuto virus invisible para axudarnos a dar un salto cuántico e crear unha nova civilización planetaria e ecolóxica baseada na harmonía coa natureza; hoxe é un imperativo de supervivencia.

A nosa resolución

Ao asinar este manifesto, comprometémonos, como coalición planetaria, a instar e exhortar ás autoridades e representantes dos gobernos de cada un dos nosos países,

ciudades, vilas e comunidades, a que se movan do paradigma do ecocidio que hoxe goberna os nosos modelos de produtividade. , a un paradigma no que a responsabilidade ecolóxica e a xustiza económica son fundamentais para crear un futuro saudable e vibrante para a humanidade.

A verdadeira acción contra o cambio climático significa deixar atrás a nosa civilización baseada na extracción de petróleo e na cobiza e iniciar unha nova era de interconexión e coidado da Terra. Pedimos o apoio concertado das comunidades, territorios e nacións que poñen a ecoloxía no centro dun paradigma dunha nova e xusta economía de coidados.

O Día da Terra, pedimos desculpas polos danos que che causamos coa ilusión de separación, creando violentos paradigmas e ferramentas que levaron a guerra contra a Terra. Apreciamos a súa magnificencia e a súa beleza que elevan os nosos espíritos e comprometémonos a facer as paces coa Terra e todas as súas especies co-creando con ela en base ás súas leis da vida.

A Terra deunos unha mensaxe clara a través da pandemia de coronavirus. É un imperativo moral dedicar este momento á transición cara a unha civilización ecolóxica para que sementemos un futuro común para a humanidade e todos os seres.

Xuntas/os erguémonos como Fillas/os da Terra.

Unha chamada á acción: un planeta, unha saúde

É hora de abandonar os nosos sistemas económicos intensivos en recursos e beneficios que fixeron estragos no mundo, perturbando os ecosistemas do planeta e minando os sistemas de saúde, xustiza e democracia da sociedade.

A pandemia de coronavirus e o consecuente colapso económico mundial, así como o colapso das vidas e medios de subsistencia de millóns de persoas, pídenos a tomar medidas urxentes.

Preparémonos para unha recuperación posterior ao coronavirus na que a saúde e o benestar de todos os pobos e do planeta estean no centro de todas as políticas gobernamentais e institucionais, a construción da comunidade e a acción cívica.

Entre as accións para sementar a nova democracia da Terra inclúense:

- Promover e protexer a riqueza da biodiversidade nos nosos bosques, nos nosos xardíns e alimentos para deter a destrución da terra e a sexta extinción masiva.

- Promover alimentos locais, orgánicos, agroecolóxicos e saudables a través de sistemas alimentarios locais biodiversos e culturas e economías solidarias (mercados agrícolas, biodistricts).
- Deixar de subvencionar a agricultura industrial e sistemas insalubres que creen unha carga de enfermidades. As subvencións públicas deben reorientarse cara a sistemas baseados na agroecoloxía e a conservación da biodiversidade, que proporcionen beneficios para a saúde e protexan os bens comúns.
- Rematar as subvencións e os novos investimentos no sector dos combustibles fósiles, incluídos os insumos agrícolas baseados en combustibles fósiles, como verdadeira acción climática.
- Deixar de favorecer a comida lixo industrial e os sistemas de alimentos ultraprocesados non saudables baseados en alimentos tóxicos e nutricionalmente baleiros.
- Rematar cos monocultivos, a manipulación xenética de plantas e o cultivo industrial de animais que están espallando patóxenos e resistencia a antibióticos.
- Deter a deforestación, que se expande exponencialmente a través de monocultivos industriais para intereses corporativos. Os bosques son os pulmóns da Terra.

- Practicar unha agricultura sostible baseada na integración da diversidade de cultivos, árbores e animais.
- Gardar, cultivar e reproducir variedades de sementes tradicionais para salvagardar a biodiversidade. Non se deben gardar como pezas de museo nos bancos xenéticos, senón nos bancos de sementes vivos que funcionan como a base dun sistema de saúde.
- Crear zonas, comunidades, hortas e sistemas de alimentos libres de venenos.
- Introducir políticas para avaliar os custos dos danos causados por produtos químicos para a saúde e o medio ambiente e aplicar o principio de quen contamina paga.
- A saúde debe primar sobre os intereses empresariais á hora de empregar produtos químicos e pesticidas na alimentación e na agricultura. Débese aplicar o principio de precaución.
- Transición da globalización á localización e facer permanente a desglobalización. Deter a toma corporativa de alimentos e saúde.
- Introducir economías circulares locais que aumenten o benestar e a saúde das persoas.
- Crear Huertas de Esperanza, Huertas de Salud en todas partes - en terras comunitarias, institucións, escolas, prisións, hospitais nas cidades e no campo.
- Deixar de usar “Crecemento” e PIB como medidas para a saúde da economía. O PIB baséase na extracción de recursos da natureza e da riqueza da sociedade.
- Adoptar o benestar dos cidadáns como medida da saúde da economía.

Agardamos que nos acompañe nesta transformación por esperanza e coidado da Terra.